

KEREKES JÓZSEF

Szerelembe öltözötte voltál...

– néhai Csiha Kálmán ref. püspök prédikációja nyomán*

(*„A 6 millió magyar gyermek jajszava hallik, akik 1950 óta estek az abortuszok áldozataivá. Ez több, mint amennyit a török elpusztított 150 év alatt, vagy Trianon elvett tőlünk. Folyik az ördögi önpusztítás” ...hullottak a püspök szavai fejünkre, mint a végső megsemmisítés tűzcsóvái Sodomára és Gomorára.)

Mondá az Úr: szolgám szólítsd néped,
szórd hangos szóval közédük szómat
mert vétküktől terhes lett kedvem. Szórd azt mihamar
gyalázat borától részegült nemzeted közé,
tedd sebesen, mert
saját vérüket áldozzák, cserébe
jólétük akár egy napjáért.

Szeretembe öltöztetve védtem, miként
élő vizekkel a földet, és fel nem adtam e népet
az enyészet sodrának. Ha vermedet megásták,
utadon szövénkemmel jártam. Pajzsommal
hányszor is takartalak,
bujtatva szárnyaim árnyéka alatt,
perlőiddel magam perlekedve. S te fizetsz,
gonosszal a jóért.

Mért fordultál tőlem el, ha szerettelek? Ezt
kérdi a féltékenység Ura.
Kirekeszthetlek szerelmemből,
mellyel betöltöttem jószavam rajtad,
és minden vésznek adtam kívánatos
véget. Vethetlek döghalálra, mert magzatitokat
eltiportátok,
eltékozoltátok
és a halál fejedelmének áldoztatok velük:
Molok oltárán tűzbe dobva
égett el testük a Hinom völgyében.
Vigyázz,
elprédálhatlak én is mint népet, elnyeletlek
a poklok örlő kövei között.

Majd ismét kiáltott az Úr: földed jajszava szólít,
nem bujtathat többé földi rejtek, hat tagba tépve

keserítem meg hervadásod alkonyát,
szikkadásig büntetve életed erét.
Hosszú lesz számvetésed ideje. Üldözlek
fegyverrel, éhséggel, lelked meghasonlásával,
s ha tetézem végórád, csuda nagy sikolytásokkal
siratók járnak majd utcáidon körbe.
Mit cselekedtél?

Gyermekeidnek vére kiált, hatszor tizszázezer,
folyvást égbe rivalló jajszó hallik
hozzám a földi ürülékből, melynek bűzös
szája ma is nyitva, hogy bevénne a vért, a véred.
Véretek keselyű- és patkánylakoma
vagy árnyékszékbe csurog. S te ember
sírnival tudsz törvényed vétkén.

Saját véredet áldozod cserébe
jóléted akár egy napjáért.

Mondám: Uram a töredelmes szívet Te szereted,
adj időből nekünk, hisz gyötrelem
üli már magtalanná torzult lelkünket.
Jajgatunk fogvacogva, féljük erősen, hogy
vakon napokba mértük éltünk kamatát.
Imádkozom és oltárodát gyakorlom
reggel délben és este, mígnem
meg nem hallgatod szómat: tisztíts minket
izsóppal és moss fehérebbre a gyolcsnál.

Azért Urunk, tégy ugyan akaratom szerint,
de irgalmazz a magnak,
ama megmaradt keveseknek.

Ámen.